

εν κατακλείδι

ΑΕΡΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΠΕΛΟΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΜΕ... ΑΠΟΨΗ

γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης • savvas_67@yahoo.com

Περί επιστροφής ο λόγος

Πρέπει να ομολογήσω πως όντως «έπαιξα» με την ιδέα να προσθέσω ένα «μεγάλο» μπροστά στην λέξη «επιστροφή» σε μια απέλπιδα προσπάθεια να δώσω περισσότερη έμφαση στην –κατά κάποιο τρόπο– αναγέννηση της σπύλης μέσα από τις στάχτες. Μετά όμως από ώριμη σκέψη, και επειδή αν μου ζητούσε κάποιος να επιλέξω την πιο δυνατή από τις πολλές αρετές που με χαρακτηρίζουν, χωρίς δεύτερη σκέψη θα τόνιζα την ανυπέροχτη μετριότητα μου, αποφάσισα να απέχω και να διατηρήσω τους τόνους χαμηλούς.

Ούτως ή άλλως, μπορεί ο ίδιος να θεωρώ την επιστολή του «εν κατακλείδι» στα δρώμενα της ελληνικής παροικίας ως τερατοτεράστια, μπορεί κάποιοι άλλοι να την χρήσουν ως ευπρόσδεκτη, σίγουρα όμως υπάρχουν και κάποιοι που την βρίσκουν είτε επεικώς αδιάφορη, είτε εμφανώς ενοχλητική και ακρέιαστη.

Επιστροφή λοιπόν. Τουλάχιστον για την ίδια την σπύλη αφού ο Ιθύνων νους έχει εδώ και ένα εξάμηνο επιστρέψει στην... μάχη δημοσιογραφία. Επιστροφή μετά από τέσσερα – και βάλε– ολόκληρα χρόνια αποχής, αφού ο γράφων είχε την φαινή ιδέα να επιστρέψει στα πάτρια εδάφη λίγες μόλις εβδομάδες η κρίση κτυπήσει την πόρτα, πρώτη της Ελλάδας και μετά της Κύπρου – τουτέστιν της ιδιαίτερης μου πατρίδας. Ελπίζω να έχουμε την ευκαιρία να αναφερθούμε εκτενώς στο φαινόμενο κρίση και ειδικά μέσα από το πρίσμα της προσωπικής μου εμπειρίας.

Προς το παρόν θα αρκεστώ στο ακόλουθο: η Κύπρος είναι ένας παράδεισος, που δυστυχώς αφενός κατοικείται (άρα και διοικείται) από λίγους υπερφίλους, αφετέρου αποτέλεσε τον εύκολο στόχο και το σημείο εκείνο πάνω στο οποίο η Άντζελα και η πα-

ρέα της αποφάσισαν να ασκήσουν το μάξιμουμ της αδιαλλαγίας τους, υποκινούμενοι τόσο από την ανάγκη προσέλκυσης του Ρωσικού κεφαλαίου, όσο και από τα κοπάσματα φυσικού αερίου που βρέθηκαν στα ύδατα της νήσου. Φταίει οι ίδιοι οι Κύπριοι; Χωρίς αμφιβολία. Περισσότερα όμως λίαν προσεκώς.

Μαζί στην έναρξη αυτής της νέας προσπάθειας έχω άξιο συμπαραστάτη, και τον αθυρόστομο – μην ανησυχείτε, υπάρχει άπλετο πιπέρι στο ντουλάπι – Χαμπή τον Βιλάνο (όπου Μεγάλη Βιλανία το πρώην χωριό και νυν προάστιο της Λεμεσού, Αγία Φύλα). Ο οποίος Χαμπής (σ.σ. αρνείται πεισματικά να δώσει το επώνυμο του) έχει κάνει την διαδρομή Σίδνεϊ-Κύπρος να θυμίζει περισσότερο μια βόλτα μεταξύ Randwick και Stanmore, επομένως είναι ο πλέον κατάλληλος να μιλήσει για θέματα που αφορούν τον ελληνισμό της ευρύτερης Κύπρου. Το στοιχείο βέβαια για τον ίδιο είναι να καταφέρει να γλυτώσει το ξύλο –πρώτα από τον ίδιο τον γράφων– αλλά αυτό είναι άλλο ιερές ευαγγέλιο.

Καλώς ορίσατε λοιπόν στο.. τραγούδι μας. Το μενού περιλαμβάνει κιούμπα, θέσεις και απόψεις, παρουσιάσεις και... αναθυμιάσεις, αερολογίες και αμπελοφιλοσοφίες και γενικά όλα εκείνα τα συστατικά που έκαναν την σπύλη τόσο αγαπητή και δημοφιλή – εντάξει μεγάλη, τα γένια μας ευλογούμε– στην πρώτη, προ ετών σταδιοδρομία της. Καλή δύναμη σε όλους!!!

Υ.Γ.1 Η σπύλη θα είναι μαζί σας κάθε Τετάρτη και Πέμπτη. Υ.Γ.2. Το βιβλίο που διαβάζει ο γράφων στην φωτογραφία είναι το «Χίμερα» του Αγύπτιου νομπελίστα συγγραφέα Ναγκίμπ Μαχφούζ. Αν πέσει βιβλίο του στα χέρια σας... «καταβροχθίστε το. Δεν θα το μετανιώσετε.

ΑΛΛΑΓΗ ΦΡΟΥΡΑΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Μετά από 18 συνεχόμενα έτη έργου και προσφοράς, κατά την διάρκεια των οποίων κατά γενική ομολογία η Κυπριακή Κοινότητα μπήκε σε πλήρες επαγγελματικές βάσεις –στο σημείο μάλιστα να θεωρείται από πολλούς ως η πλέον επιτυχημένη της παροικίας μας – ο ακάματος πρόεδρος της Μιχάλης Χριστοδούλου αποφάσισε να αποχωρήσει από την προεδρεία, ανοίγοντας έτσι τον δρόμο για νέα άτομα να αναλάβουν το δύσκολο αυτό έργο. Μπορεί βέβαια ο Μιχάλης –ας μου επιτραπεί να τον αποκαλώ πλέον και επίσημα μόνο με το μικρό του όνομα, δικαίωμα που μου δίνει η φιλία και άσπρη συνεργασία μας– να επικαλείται προσωπικούς και επαγγελματικούς λόγους που τον οδήγησαν στην απόφαση αυτή, ο γράφων είναι σίγουρος πως ο ίδιος θα συνεχίσει να προσφέρει τις υπηρεσίες του από όποιο πόστο του ζητηθεί.

Η αλλαγή σκυτάλης στην Κυπριακή Κοινότητα έλαβε χώρα και επίσημα κατά την διάρκεια των πρόσφατων εκλογών του συλλόγου, εκλογές οι οποίες χαρακτηρίστηκαν από την απόφαση Χριστοδούλου να μην θέσει υποψηφιότητα. Παράλληλα με τον Μιχάλη Χριστοδούλου η Κυπριακή Κοινότητα «χάνει» και τις υπηρεσίες των Έλλη Κάμπου, Χρυσόστομου Κώνστανταϊν, Γιώργου Γεωργίου και Νίκου Γιάγκου. Αν μη τι άλλο, θα είναι ενδιαφέρον να δούμε πόσο καιρό θα αντέξουν άπαντες οι αποχωρήσαντες μακριά από την αγαπημένη τους κοινότητα. Προσωπική μου άποψη; Όλοι τους θα μείνουν εκεί να δουλεύουν όπως μας έχουν συνηθίσει, αυτή την φορά ως απλοί στρατιώτες.

Μιχάλης Χριστοδούλου, Σωτήρης Τσούρης

Την θέση του Μιχάλη Χριστοδούλου στον προεδρικό θώκο ανέλαβε ο κ. Σωτήρης Τσούρης. Ο οποίος μπορεί μεν να βρίσκεται στην δύσκολη θέση να πρέπει να ακολουθήσει στα ακνάρια Χριστοδούλου, έχει δε τις ικανότητες όχι μόνο να συνεχίσει το έργο που ξεκίνησε ο προκάτοχος του, αλλά και να βελτιώσει ακόμη περισσότερο τις συνθήκες. Άλλωστε και τις ικανότητες έχει αλλά και την απαιτούμενη πείρα, την οποία αποκόμισε τόσο από την υπηρεσία του ως πρόεδρος της ποδοσφαιρικής ομάδας της Κυπριακής κοινότητας, όσο και αντιπρόεδρος της διοίκησης Χριστοδούλου.

Η σπύλη να ευχηθεί και στους δυο καλή συνέχεια. Με τον κύριο Τσούρη θα έχουμε την ευκαιρία να τα πούμε λίαν συντόμως για τους σκοπούς συνέντευξης που θα δημοσιευτεί τις επόμενες μέρες.

χαμπής ο βιλάνος

Συντοπίτες τζαι συντοπίτισες, πως πάμε; Ούλα καλά; Όπως εκατακατάλαβετε τζαι που το όνομα μου – εν τζαι είσατε μαννοί, ένεν;– είμαι ο Χαμπής που την Αγία Φύλα τζαι είμαι δαμέ επειδή εζήτησε μου το ο χωρκανός μου ο Σαββής. Ήπουν λοιπόν να δώκω ένα σοιέρι του παιδικού πέρκει μου ξορτώσει τζαι φάει κανένα αναγνώστη που τον Χατζηβασιλη (εν παρέας μου ο πελλός, αλλά ο Σαββής εν χωρκανός μου). Εσυμφωνήσαμε που λέτε με το κοπελούι κάθε Τετάρτη τζαι Πέμπτη να του στέλω το κομμάτι μου με το περιστέρι. Αν το έβρει κανένας άστεγος τζαι κάμει το στα κάρβουνα, εν τζαι φταίω εγώ, εντάξει;

Το λοιπόν, πέρι το Μάν επία άρον άρον στην Κύπρο για να δω την ΑΕΛάρα μου να κερδά το πρωτάθλημα μετά που 44 χρονούθκια. Αμάν τι έγινε στην Λεμεσό τζινο τον τζερό! Τζαι στο συντριβάνι στο ράνταπαου του Αι Νικόλα εβουπτήσαμε, τζαι σιαμπάνια είπαμε που το κύπελλο τζαι την Λεμεσό εποκουπίσαμε για 44 μερούεις. Οι δηλαδή πως μόνο την ΑΕΛ μου είδα. Πόθεν να πρωταρέψω; Που τες σουβλούεις στο Τρόδος με τις μπυρούεις και την παττίχα να παγώνει μες την σακκουλού μες το νερό του ποταμού, που τα ρουκούδκια τα ωραία στες μπουτίκ, τους φούρνους με τες φρέσκες τις τασινόπιπτες, τα φραπουτοσίνο τζαι τα φρέντο στις καφετέριες, περίπατους την νύχτα στον μόλο με σίπαρρο στα κάρβουνα με βούτπρο τζαι άλας; Όσο για την θάλασσα; Όπια μάνη μου!!! Άλλο να απλώνεις την αρίδα σου στην σεζλογκ με το παγωμένο φραπέ στο σοιέρι ή να παένεις για μακροβούθκια με τα ήσυχια νερά της Κύπρου ούλλης, τζαι άλλο στην Αυστράλια που σε φακκά το κύμμα πάνω κάτω όπως το χταπόδι. Ωραία πράματα αδέρκια.

Τούτα είδε τζαι η Αντζελού που την Γερμανία τζαι αζούλεψε μας. Ήβραν τζαι τζαι τα γέριμα τα γκάζα, τζαι ελπιμπήστηκαν ούλοι οι Ευρωπαίοι. Επειδή όμως ο Κυπραίος αν τζαι λίγο ξεροτζέφαλος, είπαν να μας πετάξουν μιαν κρίση τζαι ύστερα να μας φάσει το γκάζι τέλλια μούχτι. Θωρώ που την τελεόραση ήντα που περνούν οι δικοί μας τζαι λιώννει τους η μίλλα μου.

Αμαρτία μου εδομολοπημένη όμως, έντζε μόνο η «κόρη» της Θάτσερ που φταίει, ούτε τζαι οι κουρούπετοι οι πολιτικοί μας που ετρώαν με χρουσά κουτάλια. Ούλλα τζαι ούλλα, εβάλαν

τζαι οι απλοί Κυπραίοι το σοιέριν τους, που επουλήσαν ένα παλλιοκώραφο με άγαθους στο χωρκό, ενομίσαν πως εγίναν χούμενοι τζαι εφάντα ούλα στα ταξιδίκα, στα καμπαρέ, στα μπετάδικα τζαι τα ΓΑΚΓΚΕΓΛΚ αλλά τζαι στο σοιού οφ. Που πάεις ρε κοντοπίθαμε μαννοκίκαρε με την δίμετρη Ρωσίδα που θέλεις σκαμνούν για να την φιλήσεις στα σοιλούθκια; Εσού μαντάμ έκαμνες τους φούρνους με τις λίρες αφού εν έσοις ώρα να μαϊρέψεις για τα κοπελούθκια σου που είσαι ούλλη μέρα μες στες μπουτίκ, τις καφετέριες τζαι τα κομμοτύρια. Μεν φωνάζεις τωρά, εν τζαι ακούει σε κανένα.

Τα κοπελούθκια τους; Άλλοι τζινοί. Βουρά ο κάθε ρόκολος όπως τον πελλό μες στα στενοσόκκακα με την Μερσεντές του τζιρού του τζαι κάμνει 10 χρόνους να ποσταστεί που τες σπουδές του, έρκετε Κύπρο τζαι είτε βάλλουν μέσο οι δικοί του να έβρει δουλειά στην τράπεζα τζαι στην κυβέρνηση, είτε αννοίουν του κανένα μαγαζούιν να ποσκολλίεται ο μποςής να μην βαρκετάι. Τζαι εσού κόρη κορού με το τατουάζ λλίον πάνω που το κολομέρι, ενά μάθει να μαϊρεύεις τζαι λλίον, ή ε να περιμένεις την γέριμη την μάνη σου να έρκεται να σου κάνει τζαι τες δουλειές ούλες άμα ανοίξεις δικό σου σπάτι;

Εν να μου πείτε τωρά, Χαμπή γίνεσαι άδικος. Σίγουρα κοπέλια τζαι κοπελούεις, λλίον επαράκαμα το. Να πούμε την αλλήθκια οι παραπάνω Κυπραίοι μια χαρά ανθρώποι ένει. Δουλεύεσκουν όπως τους σοιήλους που το χάρμα του φου ως την νύχταν, ένει φιλότιμα πλάσματα, μορφομένιοι οι παραπάνω, τζαι πάντα έχουν τες πόριες τους ανοιχτές να ταίσουν ακόμα τζαι τους ξένους. Γρουσοί ανθρώποι. Αλλά εν τούτοι οι λλίιοι οι αππωμένοι που εδώκαν άσοιμον όνομα στην χώρα τζαι έφερα μας δαμέ που είμαστε σήμερα.

Τούτα είχα να σας πω σήμερον, άτε τζαι αύριο πάλε μέρα ένει.

Χαμπής,
ο ασσίκης τζαι
ο καρπουσοιούκλής

